

Ihme verraton

Ennen vanhaan maailman suurin ihme oli heteka, mutta nyt se on kännykkä. Sille keksitään melkein päivittäin uusia käyttötapoja. Sillä voi lähettää tekstiviestejä ja joulukortteja, soittaa Porilaisten marssia, pelata pelejä, komentaa saunan lämpiämään, saada limunaattia automaattista, surffata internetissä ja kohta myös katsella elokuvia. Edistyneimmillä kännyköillä voi jopa puhua puheluita.

Yksi tuoreimmista kokeiluista on aloitettu Oulussa, missä matkapuhelimella voi maksaa pysäköintimaksunsa. Kokeilupa tuota uteliaisuuttani itsekkin päivänä muutamana, mutta toistaiseksi homma tuntui aika hankalalta. Ensinnäkään en löytänyt pysäköintimittarista sellaista aukkoa, johon kännykkäni olisi mahtunut, vaikkei se ole suuren suuri. Arvelin sitten, että varmaan mittariin työnnetäänkin pelkkä SIM-kortti, mutta ei sekään mennyt kuin puoliväliin ja juuttui siihen. Eikä se edes riittänyt: tuli sakko että räpsähti ja vielä korvausvaatimus mittarin rikkomisesta. Puhelinkin siinä mykistyi, mutta eivätpähän nuo uudet enää maksa juuri enempää kuin muutaman tunnin pysäköinti.

Sittemmin kuulin teknisesti vielä itseänikin viisaammalta kaverilta, ettei kännykkää ole tarkoitus tunkea parkkimittariin, vaan sillä soitetaan jonnekin pysäköinninvalvojan keskusvirastoon, niin maksu menee suoraan puhelinlaskuun.

Ihastuttavaa edistystä joka tapauksessa. Kohta ei tarvitse ravintolassakaan huitoa epätoivoisesti saadakseen tarjoilijan paikalle, vaan tälle soitetaan pöydästä, sanellaan jämerästi tilaus ja jäädään odottamaan tarjoilua, joka maksetaan sitten aikanaan puhelinlaskussa. Ne onnettomat, jotka joutuvat vielä tekemään veroilmoituksen, voivat varmaan kohta hoitaa senkin puhelimen näppäintä painamalla. Palkanmaksukin siirtynee langattomaksi: lähetetään palkkakonttoriin tekstiviesti, minne tili tällä kertaa menee, ja kas ihmettä: se vilahtaa sen siliän tien parempiin suihin eikä itse tarvitse ollenkaan koskea seteleihin tai muovikortteihin.

Ihmiselämään kuuluu paljon muitakin hankalia asioita, jotka vain odottavat kännykän kehittymistä. Itse olen valmis maksamaan vaikka muutaman kympin ylimääräistä kännykästä, joka pakkasella rapsuttaa jäiset auton ikkunat puhtaiksi omin päin sekä käyttää koira ulkona sadeilmalla. Varsinkin isoissa perheissä olisi suurta iloa puhelimesta, jolla voisi varata aamulla itselleen vessavuoron.

Jos kännykkään kytketään Fiskarsin kirves, se varmaan oppii pilkkomaan polttopuut. Leipäkonekännykkähän meillä oikeastaan on jo, sillä puhelimella syntyy nykyisin täsmälleen yhtä paljon leipää kuin viisi vuotta sitten joululahjaksi saaduilla kolmella leipäkoneella.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)